

København, den 26. marts 2021

Sagsnr. 2020 - 3699/NHE
1. advokatkreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn 1].

Klagens tema:

[Klager], der var dommer i en straffesag, har klaget over, at [indklagede], der var forsvarsadvokat for tiltalte, har tilsidesat god advokatskik ved efter domsafsigelsen at spørge, om dommen var skrevet på forhånd.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 11. november 2020.

Sagsfremstilling:

[Klager] var dommer i en straffesag ved [byret 1]. Straffesagen var en domsmandssag, da tiltalte havde fravalgt medvirken af nævninger. Sagen omhandlede 61 forhold, hvoraf hovedforholdene vedrørte straffelovens § 245, og § 216, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 225. Der var bl.a. påstand om fængsel og udvisning. Der forelå erkendelse i de fleste forhold og nægtelse i hovedforholdene.

Sagen blev hovedforhandlet over tre retsdage, den 7., den 26. og den 27. oktober 2020.

[Indklagede] havde været beskikket som forsvarer for tiltalte siden den 4. juni 2020.

[Klager] har oplyst, at rettens sekretariat i overensstemmelse med sædvanen forud for hovedforhandlingen havde udarbejdet et domskoncept indeholdende bl.a. tiltalen, påstandene og

personlige oplysninger. Konceptet blev suppleret efter første retsdag med de i det retsmøde afgivne forklaringer. På tredje retsdag forelå der derfor et domskoncept, der fyldte omkring 35 sider.

Efter godt en times votering med domsmændene læste [klager] domskonklusionen op fra domskonceptet.

Da [klager] herefter forespurgte [indklagede], om dommen skulle ankes til landsretten, besvarede hun ikke spørgsmålet, men spurgte, om dommen var skrevet på forhånd.

[Klager] afviste dette i kraftige vendinger, idet hun bekræftede overfor [indklagede], at der forelå et domskoncept, da sagen – uanset bevisvurderingens udfald – skulle sluttes med en dom, og at dokumentets tykkelse beroede på, at der var overført forklaringer fra første retsdag.

[Indklagede] fremkom ikke med en beklagelse af sin udtalelse.

Herefter gik [indklagede] ud af retslokalet for at diskutere spørgsmålet om anke og fortsat varetægtsfængsling med tiltalte. Da [indklagede] vendte tilbage til retslokalet, beklagede hun fortsat ikke sin udtalelse.

Dette er heller ikke sket ved en henvendelse til retten, efter at retten har udsendt dom og retsbøger, herunder retsbogen fra 27. oktober 2020, hvori episoden er beskrevet.

Den 18. november 2020 indgav [indklagede] klage over [klager]s adfærd under hovedforhandlingen, herunder hendes habilitet og retsledelse samt udtalelser og den af hende førte retsbog, til Den Særlige Klageret.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved efter domsafsigelsen at spørge, om dommen var skrevet på forhånd.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at udtalelsen vanskeligt kunne opfattes som andet end en insinuation af, at domsmandsretten ikke havde behandlet sagen med den fornødne objektivitet, men materielt havde truffet afgørelse før voteringen, hvilket dermed fremstod som et angreb på domsmandsrettens hæderlighed.

Som dommer er [klager] vant til, at der fra personer, der befinder sig i en presset situation, kan komme udtalelser, som hun vælger at overhøre eller se bort fra, selvom udtalelserne viser en manglende respekt for retten, herunder for dommeren. Men som dommer gennem adskillige år har hun aldrig oplevet, at en advokat eller en anden professionel aktør i et offentligt retsmøde har fremsat en udtalelse af den nævnte karakter, som tydeligt viser fraværet af enhver form for respekt for, at domsmandsretten kom frem til et resultat, som advokaten var uenig i. Udtalelsen blev endvidere ikke beklaget efterfølgende.

Det er [klager]s opfattelse, at [indklagede] ved sin adfærd i forlængelse af domsafsigelsen ikke har levet op til de krav, der må stilles til advokaters professionelle standard og etik under deres udøvelse af virksomhed. [Indklagede] skulle også under udførelsen af sine pligter for tiltalte have udvist den nødvendige respekt over for personer og myndigheder, som hun havde kontakt med på den tiltaltes vegne, og hun skulle, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, have udvist en adfærd, der stemte med god advokatskik. [Indklagede] skulle således have udført sit hverv under respekt for retten, hvilket hun ikke gjorde.

[Klager] respekterer naturligvis fuldt ud, at [indklagede] er uenig i rettens resultat, men hendes reaktion skulle være en anke af dommen og ikke et angreb på rettens hæderlighed.

Det bemærkes, at de kritikpunkter, som [indklagede] har fremført i relation til [klager] ikke er fremført i forbindelse med sagens behandling, men efter, at [indklagede] er blevet bekendt med [klager]s klage til Advokatnævnet.

[Klager] har videre gjort gældende, at hun er uenig i [indklagede]s gengivelse af hendes spørgsmål om sagens anke og i øvrigt ikke mener, at en retsformands spørgsmål om sagens anke rettet til forsvareren efter en domsafsigelse kan være udtryk for partiskhed, der kan retfærdiggøre et angreb på domsmandsrettens hæderlighed.

Hvis [indklagede], som følge af det tilstedeværende domskoncept eller af andre grunde, havde en sådan tvivl, som hun har givet udtryk for i sit indlæg til Advokatnævnet, så kunne hun for eksempel have anmodet om en samtale i fortrolighed mellem forsvareren, anklageren og retsformanden, men [indklagede] valgte at angribe domsmandsrettens hæderlighed i et offentligt retsmøde. Dette angreb kan ikke retfærdiggøres af det ved [byret 2] passerede.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [klager] selv har gjort sig til genstand for det stillede spørgsmål, både ved at udvise klar partiskhed under sagen og særligt ved at sidde med en dombog foran sig i retten under hele tredjedagen. Dette bør man afholde sig fra, da det skaber tvivl hos parterne om, hvorvidt dommen er skrevet inden voteringen.

[Klager] sad således med en skreven dombog fra morgenstunden på hovedforhandlingens sidstedag, hvor bevisførelsen ikke var afsluttet, og hvor sagen heller ikke havde været procederet. [Klager] kom med en efter [indklagede]s mening utilstedelig partisk kommentar til tiltalte i forbindelse med ankevejledningen, nemlig *”og du anker selvfølgelig”*. Denne bemærkning fra dommeren sammenholdt med det faktum, at dommeren læste op fra samme dombog, som hun havde siddet med hele dagen, afstedkom [indklagede]s bemærkning.

[Indklagede] har endvidere anført, at forsvarere for tiden er ”på vagt” over for temaet om ”afgørelser på forhånd” efter sagen ved [byret 2] den 23. oktober 2020, hvor der på rettens hjemmeside blev offentliggjort en pressemeddelelse med en dom, før voteringen havde fundet sted i sagen.

[Indklagede] har endelig anført, at det ikke er kritisabelt, at hun ikke efterfølgende beklagede sit spørgsmål, idet hun henset til det ovenfor anførte mener, at hendes spørgsmål var berettiget. [Klager] burde snarere have beklaget, at man havde givet forsvareren og tiltalte det indtryk, at man sad med en skreven dom på tredjedagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat skal varetage sin klients interesser og tale klientens sag. Advokaten skal udføre sit hverv under respekt for retten samt processens og forhandlingens kontradiktoriske princip, og advokaten må ved udførelsen af en sag ikke gå videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] er gået videre, end berettigede hensyn til klientvaretagelsen tilsiger, ved ikke at udvise den fornødne respekt over for retten. Nævnet har herved lagt vægt på, at [indklagede]s ytring, som fremkom efter dommens afsigelse, alene kunne tjene det formål at så tvivl om domsmandsrettens hæderlighed.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Indklagede] blev ved kendelse af 4. december 2019 tildelt en irrettesættelse for tilsidesættelse af god advokatskik. Henset hertil pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen